

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/58/2016
Identifikačné číslo spisu: 1411010434
Dátum vydania rozhodnutia: 01.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1411010434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 1. februára 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného D. Y. stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a iný trestný čin, o dovolaní obvineného D. Y., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/18/2015, z 1. apríla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného D. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/189/2011, z 26. januára 2015 (č. l. 523 - 549), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/97/2012, z 26. septembra 2012 (č. l. 590 - 596) bol obvinený D. Y., uznaný vinným zo spáchania, v bode 1/ rozsudku, zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a v bode 2/ prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po povolení obnovy konania, na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3Nt/18/2013, z 3. júna 2014 (č. l. 668 - 670) a zrušení vyššie označených rozsudkov vo výrokoch o treste, bol menovaný pri nezmenených výrokoch o vine, odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/189/2011, z 26. januára 2015 (č. l. 764 - 772) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, pričom na výkon trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 2To/18/2015, z 1. apríla 2015 (č. l. 788 - 789), postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/18/2015, z 1. apríla 2015, (č. l. 788 - 789) podal 12. apríla 2016, prostredníctvom obhajcu, dovolanie obvinený D. Y. (č. l. 841 - 844). Dovolanie

podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a vysvetlil, že v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku je možné dovolanie podať, pokiaľ súd rozhodol v nezákonnom zložení. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. októbra 2013, sp. zn. 3Tdo/23/2013 i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 499/2011, s tým, že namieta zloženie senátu, nakoľko senát Okresného súdu Bratislava IV, v zložení JUDr. Jana Grendárová, predsedníčka senátu a prísediaci sudcovia JUDr. Ľuboslav Kašuba a JUDr. Rastislav Veľček, posudzoval obžalobu na hlavnom pojednávaní konanom 8. júna 2012 a naproti tomu na hlavnom pojednávaní konanom 26. januára 2015 rozhodoval senát Okresného súdu Bratislava IV v zložení JUDr. Jana Grendárová predsedníčka senátu a prísediaci sudcovia Oľga Navarčíková a Miroslav Hájek, pričom títo prísediaci neboli prítomní pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní a neboli s týmto dokazovaním ani podrobne oboznámení, čo obvinený namietal priamo na hlavnom pojednávaní. Je presvedčený, že pri rozhodovaní v pôvodnom zložení senátu by bol vynesovaný rozsudok pre neho priaznivejší.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 26. januára 2015, sp. zn. 2T/189/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 1. apríla 2015, sp. zn. 2To/18/2015, bol porušený zákon v neprospech D. Y. a súčasne, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie krajského súdu a aj rozsudok okresného súdu a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal vec znova v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV, ktorá navrhla, aby dovolací súd rozhodol, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol, resp. podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol z dôvodu nepreukázania dôvodov dovolania. Uviedla, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/189/2011, z 26. januára 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/18/2015, z 1. apríla 2015 je správny a zákonný a v celom rozsahu sa stotožňuje s argumentmi krajského súdu s tým, že pravidlo nezameniteľnosti senátu sa týka konania pred súdom prvého stupňa a to od začatia hlavného pojednávania až do konečného meritórneho rozhodnutia vo veci, pričom sa vyvodzuje zo zásady ústnosti a bezprostrednosti a je zvýraznená v ustanovení § 277 ods. 5 Trestného poriadku. Vo vzťahu k obvinenému bolo pravidlo nezameniteľnosti zloženia senátu v pôvodnej trestnej veci, ktorá bola i právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/189/2011, z 8. júna 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/97/2012, z 26. septembra 2012, dodržané. Pôvodný právoplatný rozsudok bol v časti výroku o treste zrušený a to prostredníctvom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pričom pri ukladaní trestu už išlo o nové konanie, ktoré je možné vykonať aj v inom zložení senátu, navyiac ak pôvodným prísediacim ako sudcom z ľudu už skončilo volebné obdobie.

K vyjadreniu prokurátorky sa vyjadril obvinený (č. l. 850). Vysvetlil, že noví prísediaci nevedeli o jeho skutku a teda nemohli hlasovať o treste, keď vina nebola prerokovaná. Ďalej poukázal na pomery vo výkone trestu a v jeho rodine, ktorá trpí trestom, ktorý mu bol uložený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhaju.

Dovolací súd dospel k záveru, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v

nezákonnom zložení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaním obsahu spisu zistil, že od podania obžaloby 12. decembra 2011 (č. l. 323 -332) až do právoplatného skončenia veci 1. apríla 2015 (č. l. 788 - 789) rozhodoval senát v pôvodnom zložení: predsedníčka senátu JUDr. Jana Grendárová a prísediaci JUDr. Ľuboslav Kašuba a JUDr. Rastislav Veľček, bez zmeny ktoréhokoľvek sudcu.

Z predloženého spisu tiež vyplýva, že v konaní po povolení obnovy konania a teda v obnovenom konaní rozhodoval senát v inom zložení a to: predsedníčka senátu JUDr. Jana Grendárová a prísediaci Oľga Navarčíková a Miroslav Hájek (č. l. 690 a č. l. 747).

Ak teda obvinený poukazoval na naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku v tom smere, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo urobené v nezákonnom zložení, keď okresný súd rozhodoval v inom zložení prísediacich pred podaním návrhu na obnovu konania a v konaní po povolení obnovy konania je, podľa názoru dovolacieho súdu, namieste rezultovať, že nedošlo k porušeniu článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva zásada, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Podľa § 277 ods. 5 veta tretia Trestného poriadku, ak došlo k zmene samosudcu alebo sa zmenilo zloženie senátu, musí sa hlavné pojednávanie vykonať znova, to neplatí, ak so zmenou samosudcu alebo zmenou v zložení senátu obžalovaný súhlasí.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov prvá a druhá veta zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov súdnicstvo vykonávajú sudcovia a v trestnoprávných veciach spolu so sudcami v senátoch aj prísediaci sudcovia z radov občanov.

Podľa § 141 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov prísediaci sú volení na obdobie štyroch rokov. Funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí tohto obdobia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci, ak je to potrebné na dokončenie veci, v ktorej je prísediacim.

Je nevyhnutné uviesť, že sudcovia - prísediaci sa stávajú zákonnými sudcami na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci v rámci aktuálneho rozvrhu práce daného súdu na rozhodovanie. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že obvinený zmenu v zložení senátu namietal už vo svojom odvolaní, pričom z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 1. apríla 2015, sp. zn. 2To/18/2015 vyplýva, že k zmene v zložení senátu výmenou sudcov JUDr. Ľuboslava Kašubu a JUDr. Rastislava Veľčeka za Oľgu Navarčíkovú a Miroslava Hájeka došlo z dôvodu skončenia funkčného obdobia v zmysle § 141 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého prísediaci sú volení na obdobie štyroch rokov a funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí tohto obdobia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci, ak je to potrebné na dokončenie veci, v ktorej je prísediacim. K uvedenému dovolací súd poznamenáva, že trestná vec obvineného D. Y. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/189/2011, nielen prebehla, ale aj pôvodne právoplatne skončila v rovnakom zložení senátu (JUDr. Jana Grendárová a prísediaci JUDr. Ľuboslav Kašuba a JUDr. Rastislav Veľček). Zákon podmienku účasti toho istého prísediaceho do právoplatnosti rozhodnutia vo veci precizuje navyše len „ak je to potrebné na dokončenie veci“.

Hoci v obnovovacom konaní došlo k čiastočnému obnoveniu pôvodnej veci nemožno prehliadnuť, že výrok o vine z pôvodného konania zostal právoplatný a teda pre obnovené konanie záväzný a

nedotknuteľný. Aj keď je možné na obnovené konanie použiť ustanovenia o hlavnom pojednávaní, resp. verejnom zasadnutí, nejde o totožné konanie s pôvodným konaním. Za situácie, ak pôvodným prísediacim skončilo funkčné obdobie (podobne ak by niektorí z nich zomrel), nepovažuje najvyšší súd za porušenie práva na zákonného sudcu, keď pôvodných prísediacich nahradili v obnovenom konaní iní prísediaci. Úlohou senátu v obnovenom konaní nebolo opätovné prehodnocovanie skutkových záverov a nové hodnotenie dôkazov týkajúcich sa výroku o vine ale uloženie primeraného trestu a tak skompletizovanie a dokončenie obnoveného konania. Pravidlo nezameniteľnosti senátu sa použije v konaní pred súdmi prvého a druhého stupňa do vydania právoplatného rozhodnutia, čo bolo dodržané.

Noví prísediaci v čase rozhodovania okresného súdu v posudzovanej trestnej veci, splňali všetky zákonné podmienky (podľa zák. č. 385/2000 Z. z.) výkonu funkcie prísediacich. Za takejto situácie nie je možné, podľa názoru najvyššieho súdu, konštatovať, že došlo k porušeniu práva obvineného D. Y. na zákonného sudcu podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a preto nebolo možné akceptovať jeho dovolaciu námietku.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného D. Y., na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.